

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
 Een blad afzonderlijk, 30 centimen.
 De aankondigingen, per drukregel, 15 centimen.
 De reclamen, per drukregel 25 centimen.

De Postrijder verschijnt s' dinsdags, s' donderdags en zaterdags.
 Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 31, en bij alle post-directeuren.
 Alle toezending van brieven, aankondigen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 29 JUNIJ.

Het Concilie van Rome.

De buitengewone menigte Bisschoppen, priesters en geloovigen, die zich uit alle landen der wereld naar Rome begeven, om aldaar den achttienhondersten verjaardag der marteling van den Heiligen Petrus, Prins der Apostelen en eersten Paus van Rome, te vieren, heeft natuurlijker wijze de herinneringen opgewekt dier groote Kerkvergaderingen, en 't woord « Concilie » is uitgesproken.

Dit is niet de eerste maal sedert het pauschap van Pius IX dat het denkbeeld eener vereeniging van al de groote machten der Kerk op het tapijt wordt gebracht; maar tot hiertoe vond het weinig weêrklank: de politieke omstandigheden schenen hinderpalen te stellen tegen deszelfs verwezenlijking, en zelfs degenen die zulks het meest verlangden durfden geene hoop voeden hunne wenschen vervuld te zien.

Thans, echter, is die toestand veranderd: wat onlangs nog zeer moeilijk, schier onmogelijk toescheen, doet zich heden voor als wenschelijk en waarschijnlijk. Het plan om de hooge vertegenwoordigers van geheel de Roomsche katholieke Kerk rond den Opperpriester te vereenigen in eene gemeenschappelijke beraadslaging, is nu het voorwerp van een zeer ernstig onderzoek, te midden der luisterrijke feesten, welke in de hoofdstad der Christenheid gevierd worden.

Meer dan drie eeuwen zijn nu verlopen sinds de laatste algemeene Kerkvergadering werd gehouden. Nooit, in geen tijdvak harer geschiedenis, zelfs niet te midden harer rampspoedigste dagen, heeft de Kerk zoo eenen langdurende algemeene vergadering der Bisschoppen, twee algemeene vergaderingen der Bisschoppen. De Pausen en prelaten hebben daarover meer dan eens hunnen spijt uitgedrukt; dikwijls zich beklagd over de hinderpalen die het Concilie onmogelijk maakten.

Wanneer die hinderpalen verdwenen, de moeilijkheden ophielden, heeft nogtans de Kerk gedurende drie eeuwen vruchteloos gewenscht en gewacht: kwam de hinderpaal dan van den Opperpriester?

Zielaar de redens der schroomvalligheid, welke de eerste aarzelingen van Pius IX hebben doen ophouden; die hem hebben aangepord om in de eenzaamheid en het gebed dat voorstel te overwegen, en op dat zwaarwichtige vraagstuk het oordeel der voornaamste Kerkvoogden in te winnen die nu in Rome vereenigd zijn.

EENE LEGENDE.

Hoe de stad Aken hare Domkerk volbouwde en betrokken heeft.

Lang, zeer lang voor dezen, wilden de Akenaren eene groote kerk timmeren. Zij legden te samen uit en sloegen de hand aan 't werk. Fondementen gelijk afgrondend werden gegraven, gansche bergen van steenen tot muren opgemetseld, geheele bosschen omgehakt en gezaagd voor den timmer van den grootschen Dom Ja, maar nu was het geld op en de kas ledig tot op den bodem; en waar geen centen zijn, daar heeft de werkmans, zoo wel als de speelman, ten allen tijde kranken zin gehad. Wat nu gedaan? Men plaatste wel een oorblik op de hoeken der straten, maar wat kon een afgesleten penning, nu en dan geofferd, baten.

De Heeren van 't Stadhuis kwamen bij een, om raad te zoeken en te houden. Zij zochten, zij peisden, zij krapten zich in 't haar om geld te maken. Deze sprak van opeenten, die van grondbelasting en patent, een derde van *emprunt forcé*. Soms was de *discussion* op zich pruisch en dan werd er met de vuist op de eiken tafel gedonderd en gedreigd zich met den kraag te vatten.

Intusschen zaten de metzers, de schrijfwerkers en schaliedekkers met vrouw en kinderen op de vingers te fluiten en stond het onvolledig gebouw ringers te lichte te kijken.

Al het geraas van het Stadhuis kwam op een wuifblaas uit. . . .

De Heeren waren weer eens vergaderd in volle gedruisch en rumoer om raad te zoeken, toen op eens de zaaldeer opening en eene lange

De tijden worden beter: er beginnen bressen te kanten in de geleerden der ministerieelen, ten voordeele der oppositie, aan welke zoo alle meewerking in het bestaer der verschillende korpsen ontzegd werd. Te Luik zijn er, in de laatste kiezingen, twee katholieken, in den raad gekomen; te *Verviers* heeft nu hetzelfde plaats gehad. Neêrlaag in de kiezingen van den Senaat; gedurig klopt in de stad van den handel, in Antwerpen; neêrlagen in de kiezingen van het Walenland, de forteres van het ministerie: — zal het ministerie nu nog niet begrijpen, dat zijne willekeurige regering in wezenlijkheid veroordeeld wordt en het zich slechts staande houdt door maatregels, die in het geweld worden gevonden? (*Handelsblad*.)

In den fransehen Senaat is eene petitie ingekomen, waarin geprotesteerd wordt, tegen het plaatsen der werken van Voltaire en Benan in de volks- en school bibliotheken. De onderkenars der petitie hebben wel gelijk en wij vragen wat men denken moet van een onderwijs waar soortgelijke boeken zouden worden in opgenomen? Men maait wat men zaait, en ons dunkt dat hier het zaad vergifig is. Geduld maar! In de volgende prijsuitdeeling zal men voor prijzen aan de jeugd geven *les Mémoires de Magador, le Juif errant, la Pucelle* en andere boeken van dat kaliber. Dat heet de jeugd vroegtijdig in de *libre pensée* opkweeken.

Een russisch blad meldt, dat keizer Napoleon aan den czaar, toen deze afscheid van hem nam, den wensch naar eene algemeene ontwapening heeft te kennen gegeven, en in dien zin een voorstel aan de europesche regeringen zal doen. Dit bericht wordt door het half-officieele *Journal de St. Petersburg* overgenomen. Eerstgenoemd blad ontwikkelt, na bovenstaande mededeeling, het denkbeeld tot het houden van een europesch kongres, waartoe keizer Napoleon in 1864 het initiatief heeft genomen, en komt tot den wensch, om niet een tijdelijk, maar een permanent kongres te houden tot regeling van alle kwestien, die van algemeen belang kunnen worden gedacht.

De provincie Limburg.

Wij hebben onder het oog het jaarlijksch verslag opgemaakt door de bestendige deputatie over den toestand der provincie Limburg. Het eerste paragraaf maakt ons eene heel

belangrijke omstandigheid bekend, namelijk dat het grondgebied der provincie sedert verleden jaar geene verandering heeft ondergaan. Limburg heeft zich niets ganneexerd en de groote mogendheden hebben zich zeer veel met Luxemburg maar geenszins met Limburg bezig gehouden.

De bevolking van Limburg heeft zich nogtans op eene bedreigende wijze versterkt. Het getal der inwoners is van 771 vermeerderd; dat maakt zoo omtrent 5 man en een halve voor elke gemeente. De bevolking verdeelt zich op de volgende wijze tusschen de drie arrondissementen:

Arrondissement Hasselt,	84,024 inwoners.
» Maceyck,	40,371 »
» Tongeren,	76,069 »
Totaal, 200,464	

Er zijn in de provincie 5662 kiezers voor de wetgevende Kamers, te weten: 1,650 in het arrondissement Hasselt, 555 in het arrondissement Maceyck en 1459 in het arrondissement Tongeren.

De personen die de vereischte hoedanigheden bezitten om deel te maken van den jury bij het Hof van assisen zijn ten getalle van 712, waarvan 414 in het rechterlijk arrondissement Hasselt en 298 in dat van Tongeren.

Dat is genoeg voor vandaag. De rest zal de *Postrijder* eenen anderen dag vertellen.

Op de revue.

In eene bijzondere correspondentie uit Parijs lezen wij de volgende niet ongegronde opmerking:

« Ik moet altijd lachen, als ik van zulke revue hoor gewaagen. Als... des heeren van Nicolaas, of den meester des heeren van Bismark, 60,000 man roode broeken toont, die aldaar ter eere van IIII. MM. in het veld van het Bois de Boulogne staan te zweeten, wil dat iets anders beduiden dan als de uitvinder van het beginsel der nationaliteiten zegde:

« *Mos cur, hoe bevallen u die zouaven? Ziet gij die jagers met de chassopotgeweeren, die grenadiers, die getrokken kannonnen, die curasiers, lanciers, dragonders wel? Zie die kerels eens nauwkeurig aan; ik heb een miljoen van hen tot mijnen dienst. Vandaag zijn we nu wel is waar goede vrienden, maar als het ooit in de gedachte mocht komen.... Enfin, mon cher frère, » gij begrijpt mij. »*

» En dan als de revue is afgelopen, wrijft de keizer zich vergenoegd de handen, omdat hij heeft bespuurd, dat de keizer zich ergerde bij het zien der « Krim-medalie; » en Gort-

schakoff telegrafeert dadelijk naar huis om nog 100,000 vreedzame boeren meer in het soldatenpak te steken: von Bismark bestelt met allen spoed 100,000 zundnaaldgeweeren en de koning van Pruisen troost zich daarmee dat hij op de tentoonstelling een kanon heeft doen plaatsen dat 1000 fr. per schot kost. »

Duiven-societeit.

De duiven der societeit van Tongeren zijn verleden zondag om 5 uren 's morgens opgelaten te Chateauroux.

De prijzen zijn bebaald als volgt:

1 ^o prijs, M. F. Baré,	6 u. 5 m. 23 junij.
2 ^o » M. Coumont,	7 u. 54 m. id.
3 ^o » M. Ghysens,	11 u. 10 m. 24 junij.
4 ^o » M. Leenaerts,	12 u. 50 m. id.
5 ^o » M. Fraussen,	1 u. 03 m. id.

Het belgisch reiskomitee naar Rome heeft eene nieuwe reis ingericht, waarvan de duur eene maand zal zijn; het verblijf te Rome is 15 dagen. Het vertrek uit Brussel is bepaald op 24 augustus toekomende, ten negen uren 's morgens. *Volgweg*: Parijs, Lyon, berg Genis, Milaan, Ancona, Loretten, Rome, Florence, Genua, berg Genis, Bazel, Geneve en Keulen. De reiskosten, voedsel, logement, gidsen, bezoejing der gedenkstukken en anderszins, zijn geschat op 700 fr., som die voor den 5 augustus, in de Vereenigingsbank, Meiboomstraat, 57, te Brussel moet gestort worden. Om deel aan de reis te nemen, is het volstrekt noodzakelijk zich voor 1 augustus, bij M. Hoorickx, Meiboomstraat, 58, te Brussel of bij de M. korrespondenten te doen inschrijven.

De korrespondent te Tongeren is M. Victor Laminne.

Het schijnt dat men in den G. gedacht heeft zijn onslag te moeten geven. Maar het is nog erger te Namen. Men is daar in volle regeringloosheid; er is daar geene erkende overheid meer, en het bestuur der openbare zaken is bijna onmogelijk geworden.

De heer Themon, schepen, en de heer Massel, raadshcer, de bediening van schepene uitoefnende, hebben verklaard dat zij met den heer Pepin, die de bediening van burgemeester doet, niet meer willen zetelen, zoolang hij het voorzitterschap van den raad uitoefent.

De heer Pepin, daarover beledigd, heeft uit die verklaring opgemaakt, dat die twee raadsheden weigerden de bediening te vervullen, hun door de wet opgelegd, en heeft in die zitting van den raad verklaard, dat de twee oudste raadsheden zouden worden uitgenoodigd deel aan de deliberatie van het college te nemen.

Maar deze twee raadsheden weigerden die voorloopige bediening aan te nemen, omdat het college het recht niet heeft de twee schepenen te

duivel omdat hij slim is.

— Sa, mijne vrienden, zijt eens wijs en luistert eens hier, sprak de Pekbans toen; gij moet het bekennen, ik ben gansch redelijk en zoek niet u het vel van 't lijf af te stroopen. Gij krijgt comptant een milioen in klinkende specien om daarbij uwen prachtigen tempel te voltrekken; en ik, ik ben te vrede met een enkele ziel, de eerste de beste, misschien de ziel van een kwezel of van eenen schijnheilige, die uit valschen ijver, de eerste de kerk zal binnen dringen. Maar dat is eender, ik vraag niet meer. Jongens, aan 't werk dan met nieuwen ijver: voltrekt uwe kerk, maakt er een meesterstuk van dat van wijl en zijd zal bewonderd worden. Gij hebt goed begonnen; en wat goed begonnen is, mag niet slecht voleind worden. De koop is toegeslagen, het akkoord gesloten, daar is uw milioen en geluk er med!

Deze woorden schalks gesproken, hadden de toehoorders warm gemaakt. De eene raadshcer bezag den anderen, en zocht op zijn gezigt het jawoord te lezen.

Bah! bemerkte eene hunner, 't komt toch op eene enkele ziel niet aan. Broefroef hij 't, hij kocht, met zijn waan, gansch Aken uit; er bleef geen kristene ziel meer in.

Nauwelijks had de raad zijne toestemming gegeven, of de duivel veranderde in een blauw genever vlammeke, dat een oogenblik flikkerde en dan weg was.

De legende meldt dat de raadshceren een voor een zwoeren dit bescb akkoord aan geene oor te vertellen; en ook, dat ieders huysvrouw het geheim alreeds den zelfden dag vernam; en nog, dat deze reeds voor den avond hetzelfde verteld hadden aan Pieter, Paulus, Jan, maar altijd onder strenge verplichting van het niet voort te zeggen.

gij deze zilveren peerdsoogen op, ja of neen?

— Vernogende Heerschapp, riep de Raad, ja, ja wij aanveerden deze gunst met de innigste dankbaarheid. Vraagden wij naar uwen naam, 't was slechts om hem onsterfelijk in de papieren onzer stad in te boeken, maar wij eerbiedigen uwe bescheidenheid, welke de weldaad nog vergroet en veredelt.

— Dat is wel, kast die schijven dan maar in; zij behooren u toe, doch op eene kleine voorwaarde, die gij mij niet weigeren zult, beste vrienden.

— Neen voorzeker; wat verlangt gij dan? vroeg de Raad.

— Dat op den dag van de opening uwer kerk, was 't antwoord, wanneer klok en karillon blijmoedig zullen galmen over Aken, de eerste ziel, welke zij ook zij, die den tempel binnen tredt, de mijne zal wezen.

— God! Hemel! sta ons bij! 't is Satan, 't is de duivel!

En inderdaad 't was de duivel in burgerkleeren. De heeren verbleekten, schreeuwden, sloegen kruis en kruis en riepen al de heiligen des hemels aan.

— Ai mij, ai mij, scherste de hellebroer, wat blauwe mannen; 't is toch om te lachen, zoo zich aan te stellen en dat om een niet-een-zier.

En hoe meer de raad tierde en schreeuwde, des te lustiger schlaterlachte hij. De tranen rolden hem over de wangen, hij hield zich soms de ribben vast en rammelende in de gedouen schijven, deed hij deze boven nu nootgeschreeuw uitklinken. Zoo lachte en scherste hij maar voort, tot dat de bangerikken, zijnde dat hij toch een goede bals was, allengskens vrees en angst ter zijde stelden.

De duivel is slim omdat hij duivel is, en hij is